

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XV, seria II-a nr. 3258

4 PAGINI — 20 BANI

Miercuri 4 noiembrie 1959

Tinerii în acțiunea de economii

Acțiunea patriotică inițiată de tinerii siderurgiei reșiene „Să realizăm cât mai multe economii pentru înflorirea patriei noastre socialiste” a găsit un larg ecou în rândurile tineretului. Tinerii din cele mai diverse sectoare de activitate, sub conducerea organizațiilor de partid, mobilizați de organizațiile U.T.M. luptă cu pasiune pentru a realiza noi și însemnate economii. Succesele obținute de tineri în această preioasă acțiune îi îndeamnă pe corespondenții noștri voluntari să trimită redacției numeroase scrisori.

Vulcan, înfîntată „Roadele unei inițiative”.
„În urma constatărilor de la Cluj, finută anul trecut la Uzinele „Ianos Herban”, colectivul de muncitori, tehnicieni, ingineri și funcționari de la Intreprinderea de piele și încălțăminte din Agnita a pornit cu avînt acțiunea de reducere a consumurilor specifice de materie primă și materiale pentru realizarea de produse mai multe, din același material și de o calitate tot mai bună.

In cinstea lui 7 Noiembrie
Cu planul anual îndeplinit

Minerii de la orizontul 1 al minelor de fier Ghelar au început în ziua de 2 noiembrie să extragă minereu de fier în cantul anului viitor. Realizarea planului anual de producție cu 60 de zile înainte de termen a fost posibilă datorită aplicării unor importante măsuri tehnico-organizatorice ca extragerea minerului prin surpaze și rambiere, explorarea lucrului pe schimb, schimbul brigăzilor la locul de muncă etc.

Minerii au închinat această victorie a lor măreței sărbători — Ziua de 7 noiembrie.

(Agerpres)

La Birlad noi construcții date în folosință

La Birlad au fost date în folosință, lângă noul complex școlar, două noi blocuri de locuințe destinate cadrelor didactice. De la începutul anului și pînă acum în acest oraș nu s-a construit și date în folosință oamenilor muncii peste 100 de apartamente.

Birladenii participă în mare măsură la numeroase lucrări de interes obșteș care le înfrumusează orașul. De la începutul anului ei au efectuat peste 447.000 ore de muncă voluntară realizînd astfel economii de peste 700.000 de lei.

Foto: P. AVEL

Pionierii de la Școala medie „Frații Buzesti” din Craiova poartă corespondență cu pionierii și școlarii din 14 țări. Fotografii noastre au surprins cîțiva pionieri — elevi în clasa a VI-a — A consultînd „dosarul de corespondență” al căruia volum și dimensiuni fac comentariile inutile.

Foto: P. AVEL

Plenara lărgită a Consiliului U.A.S.R.

În ziua de 2 noiembrie 1959 a avut loc la București Plenara lărgită a Consiliului U.A.S.R. Plenara a analizat activitatea desfășurată de asociațiile studenților în vederea îndeplinirii hotărîrilor celei de-a II-a Conferințe a U.A.S.R. și a adoptat o serie de măsuri menite să ducă la îmbunătățirea muncii profesionale a studenților și la ridicarea nivelului muncii politico-educative în instituțiile de învățămînt superior la înălțimea sarcinilor trasate de partid.

La lucrările Plenarei au participat ca invitați reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului și Culturii, rectori și proctori ai unor institute de învățămînt superior din toate centrele universitare, secretari ai comitetelor de partid pe centre universitare și din unele institute de învățămînt superior, secretari U.T.M., președinți ai unor consilii U.A.S., studenți fruntași în munca profesională și obștească.

Numeroși tineri urmează cursurile universităților populare și muncitorești

Anul acesta au luat ființă în întreaga țară 233 universități populare și muncitorești, iar în jurul lor s-au deschis cursurile 60 de universități populare sătești.

Profundenți aceste forme de învățămînt popular au trezit un deosebit interes în rândul oamenilor muncii. Numai la universitățile muncitorești, publice și pentru tineret s-au înscris în acest an peste 20.000 de cursanți. Programul acestor universități cunoaște în anul acesta o simțitoare îmbunătățire a conținutului teoretic și științific. Pe lângă cunoștințe din domeniul științelor sociale și științelor naturii, programul cuprinde mai larg problemele tehnicii și probleme de cultură generală.

(Agerpres)

Printre fruntașii întrecerii socialiste de la atelierul electric al Uzinelor „Mao Tze-tun” din Capitală se numără și tinerii din brigada condusă de tînrul comunist Ion Bucur. Folosind cu grijă materiile prime și materialele, ei au realizat pînă acum economii în valoare de peste 4.000 de lei. Iată-i în fotografia noastră discutînd despre rezultatele obținute.

Foto: P. POPESCU

La Uzina „Iosif Rangheț” din Arad S-a construit un nou tip de strung

Uzina „Iosif Rangheț” Arad a livrat anul acesta unor ateliere mobile ale S.M.T.-urilor, precum și secțiilor de sculărie din diferite întreprinderi un nou tip de strung de dimensiuni reduse și cu performanțe tehnice ridicate. Acest strung are o turajă maximă de 1600 rotații pe minut și este pus în mișcare de un motor cu o putere de 1,5 kw. Mecanizatorii din S.M.T.-uri și constructorii de mașini apreciază calitățile acestui strung „pitic” cu ajutorul căruia ei pot prelucra cele mai diferite piese necesare reparării tractoarelor și mașinilor agricole și pot confecționa scule și dispozitive folosite în industria constructoare de mașini.

— De unde să-i scoți? se înjură Mugurel. Tot eu vrei să te învîi? Pe arca ai acasă. Vîndu-l Mugurel la prima și mîi de lei. Între timp, mai aranjase o afaceri cu „educatori” Porciță, cu care jumise încă 500 de lei de la elevul Dinu Gheorghie. Cit despre elevul lui, Monea, acesta ședea închis în cameră și citea singur ce nimerise. La examen au intrat — cum era și firesc — numai cei bine pregătiți. Mugurel s-a înjurat.

(Agerpres)

„Educator” cu... prețuri fixe

Curtea școlii era plină de băieți. Discutau emoționați, cu căștile subțioară, își dădeau sfaturi, curaj. Ca înainte de examen, și încă un examen dificil, la Școala profesională de petrol-chimie din Ploiești. Mugurel ședea de-o parte și-i privea cu un băietandru melancolic. Li erau dragi băieții ăștia de 14-15 ani, cu emoțiile și înfrigurarea lor adolescentină Et ego Arcadia — și el fusese cîndva la fel, vorba latinului. Mugurel era sincer emoționat de sentimentele lui cit se poate de înălțătoare. Peste ele a căzut însă un damj otrăvitor și urinos de băutură. Li era sete. Gîtul îi ardea cumplit, parcă ar fi avut jar pe el. Și nu mai avea nici o leșanie. Pentru Mugurel, banii deși erau în ultima instanță o chestiune de amănunt, care se rezolvă totuși într-un fel sau altul. Așa că Mugurel proceda în consecință. Cercetă prin curte cu privirea lui de coțar versat și puse ochii pe un băietandru care părea mai emoționat, mai speriat. Il apucă de după gît.

— Ascultă, măi băiatule, tu ești de la țară?
— De la țară.
— Și... ești pregătit bine?
— Sînt... da... parcă mi-e frică.
— Sigur că trebuie să-ți fie frică. Examenul dăru nu-i o joacă. Norocul tău e că o să te salvez eu, care sînt educator la școala asta și... cunosc toate problemele. Pot să te fac în câteva zile tobă de carte. Vîno cu mîncă-ta la mine.
Și Monea Vasile, băiatul cu pricina, veni cu muică-sa la camera lui Mugurel Gaspar, educatorul.

— Ascultă, femeie, o întrebă el marșal, dumneata fi-i viitorul copilului dumitale?
— Cum să nu fiu, că de-aia...
— Bine, dacă fiu, poate vrei să și reușească examenul?
— Sigur că da...
— Atunci scoate cinci sute de lei, să vă fac fericiți pe-amîndoi.

— Ce dracu, mă nu ești în stare să ieși un examen ca ăsta? Chiar așa de slab la minte ești?
— Și-a încercat el pe ne așteptat să-l salveze pe Mugurel. Nu se putea altfel. Chemat să dea socoteală pentru matrapazlicurile lui, Mugurel a dat din colț în colț, dar pînă la urmă a recunoscut.

— Da, tovarăși, am luat, recunosc. Dar nu vreau să fiu tras la răspundere în fața tovarășului director Cojocaru.

— De ce?
— Așa. Pentru că și el... a făcut un banchet din banii școlii! Pe urmă, toa. Porciță n-a cîmpit și el 250? Pe el de ce să-l ierși?

— Cei doi, directorul și Mugurel au avut un scurt, dar semnificativ schimb de păreri prin intermediul unor priviri ascuțite la maximum. Apoi au tușit.

Pînă la urmă, excocheria a ieșit la lumină. Nu se putea altfel. Chemat să dea socoteală pentru matrapazlicurile lui, Mugurel a dat din colț în colț, dar pînă la urmă a recunoscut.

— Bine, dar să fiți oameni cinstiți, să vă ființi de cuvînt, le dădu Mugurel o lecție de pînă-nă morală. După care îl încuie pe băiat în camera lui și-i puse o carte în mînă.

— Citește. Dacă nu citești n-ai de unde să știi.

După care, Mugurel probabil se-nfundat într-o bodegă. Seara îl luă la rost pe băiat.

— Mă, să înveți că-i jale. Examenul a la ușă. Și să știi că dacă nu vine tot-tu cu banii, ai căsăt! Adio școală.

Tatăl a venit înă cu banii. I-a mai dat deci încă 300 de

— Cei doi, directorul și Mugurel au avut un scurt, dar semnificativ schimb de păreri prin intermediul unor priviri ascuțite la maximum. Apoi au tușit.

— Pină la urmă, excocheria a ieșit la lumină. Nu se putea altfel. Chemat să dea socoteală pentru matrapazlicurile lui, Mugurel a dat din colț în colț, dar pînă la urmă a recunoscut.

— E absolut necesar și urgent ca organele în drept să plătească celor care fac educație după asemenea tariful și celui care a „închis ochii”, așa cum se cuvine. Să nu le rămîna deloc dator.

ION MIHALACHE
GH. NEAGU

Cititi

pag. 2-a:

Tinerii țărani muncitori pășose cu încredere pe drumul agriculturii socialiste

Tineri fruntași...

...În muncă de la Fabrica „Colorom” din orașul Codlea. Strungarul Gheorghie Turcu e secretarul organizației de bază U.T.M. din secția mecanică. Muncind cu multă pasiune și folosind din plin mașinile și timpul de lucru a realizat anul acesta o economie de 9.500 lei.

Elena Birjaru a terminat școala profesională și lucrează ca laborantă chimistă. Deși e în primul său an de producție, toți tovarășii săi de muncă o apreciază pentru priceperea și devotamentul cu care lucrează.

N. GHEORGHE

De cînd lucrează în fabrică tînrul strungar Osvin Pechar n-a dat nici un rebut, iar de la începutul acestui an a realizat economii în valoare de 9.600 lei.

Vladimir Cincu, membru al brigăzii de tineret „Vasile Roaită”, este unul din cei mai tineri muncitori din fabrică și unul dintre fruntași.

Măreata bogăție spirituală a culturii sovietice

Eusebiu Camilar

Am cîntea de a mărturisii cititorilor noștri că am văzut înfîntele meleagurilor sovietice, pînă în Nord la Leningrad, și pînă departe în Siberia, la Irkutsk în niște călătorii de neuitat. Imi va fi însă, imposibil să arăt în acest spațiu strîns măcar a mia parte din tot ce am trăit și am văzut. De neuitat rămîne drumul de la Moscova către Extremul Răsărit. Iată deodată Uralii, proiectîndu-se cu vestigiile giganților industriali pe cerul clar de toamnă. După aceea se întinde nesfîrșita taiga, care atînge cu marginile aurora boreală, și în care oamenii alți dată oprimași și baljocorii de stăpînire de atunci, trăiesc un trai luminos, dau viață locurilor pe unde n-a călcat picior de om, făurind o industrie puternică și o cultură tot mai înfloritoare. Cine poate uita, înfîntii cititorilor, frumoșele de basm ale Crimeii, devenită un vast sanatoriu și o imensă casă de odihnă pentru cei ce muncesc, sau Caucazia care amîntește de Prometeus și de Colchida și care

uimește și ea prin minunate realizări. Cine poate uita mesteceii Nordului, din drumul dintre Moscova și Leningrad? Imi aduc amînte și acum, cum stătea pădurile albe, ca niște îngrămădiri de facile compacte, și păsări călătoare treceau în evoluții calme, căci era toamnă și vremea emigrării păsărilor. Cîine n-a fost impresionat de oceanul de grîne ale colhozurilor și sovhozurilor pe care pluteau ai-doma unor corăbii, modernele combine, cine n-a fost fericit vîzînd în fiecare oraș, orașel sau sat semne ale creșterii avîntate a nivelului de trai al celor ce muncesc. Mărturisesc că în fiecare loc am lăsat cite o farîmă din inimă și de pretutîndeni am plecat cu regretul că viața nu are mîcar o mie de ani lungime, pentru a vedea, a trăi și iubi tot ce constituie bogăția, frumusețea și farmecul popoarelor Uniunii Sovietice. Și,

pretutîndeni am fost întîmpinați cu dragoste și simpatie, convîngîndu-ne de fiecare dată tot mai mult cit de profundă este prietenia dintre popoarele noastre și cit de mult avem de învățat din minunata experiență a oamenilor sovietici. Prietenia aceasta s-a manifestat încă de demult și e știut că ea durează de mai bine de jumătate de mileniu. E destul să amîntim vîforele istoriei, care au unit sub aceeași flămuri de apărare, popoarele noastre împotriva cîmpitorilor străini. Prietenia aceasta s-a manifestat în ciuda împotrivirii claselor asupritoare în trecut pe toate țărîmurile cu puțință, încît apogeu ei de azi, își are rădăcinile firești și nemurătoare în adîncul vremurilor, dar ea s-a cimentat cu deosebire în vremurile noastre, odată cu eliberarea patriei de sub jugul fascist, eliberare la care

Armatele Sovietice ne-au dat un frăcesc ajutor.

Între lucrurile care au ajutat cel mai mult la apropierea popoarelor noastre, trebuie pomenită și bogăția culturii, a literaturii ruse și sovietice, care a fost tradusă atît de mult la noi în anii puterii populare și care a luminat din plin înfrățirea noastră cu oamenii sovietici. Voi remarcă astfel dragostea neîmurmurată de care se bucură la noi toți marșii clasici ruși și sovietici și Maxim Gorki îndeosebi, ca niște reprezentanți de frunte ai comorii culturale a popoarelor sovietice din care ne împărtășim și noi cu dragoste.

Acum citva timp, cu ocazia aceleiași Luni în care sărbătorim această prietenie, mi-a fost hărăzit să dau autografe pe traducerele mele din operele clasiceilor marelui popor de la răsărit și pot mărturisii că am trăit clipe de deosebită înălțare. Mi s-au perindat pe dinainte nespuse de mulți cititori din generații diferite.

(Continuare în pag. 3-a)

TINERII ȚĂRANI MUNCITORI PĂȘESC CU ÎNCREDERE PE DRUMUL AGRICULTURII SOCIALISTE

„De ce m-am înscris în G.A.C.”

Iată ce spun câteva tinere colectiviste din comuna Șoldanu, raionul Olenița:

ELENA DUMITRU: „Pentru că este cel mai bun drum pe care trebuie să-l urmez. Am învățat și am înțeles aceasta de la partid, de la comunistii din sat”.

CONSTANȚA MIHAI: „Părinții mei au dus-o greu. Eu vreau să trăiesc bine. Regimul nostru democrat-popular ne-a creat această posibilitate. Pentru asta m-am înscris”.

MARIA BUSUIOC: „Acum mă căsătoresc și știu că în marea familie colectivă pot să-mi întenez un cămin fericit, îmbelșugat, lipsit de nevoi”.

ELENA VLĂSCĂNU: „M-am înscris în gospodăria colectivă pentru toate motivele pe care le-am spus și prietenele mele și pentru că sînt alături de ele și de cei mai buni oameni din sat”.

Alături de comuniști, cu sprijinul lor

În seara aceea prin mîntea lui Marin Dinu au trecut tot felul de gânduri și amintiri. Ce vinetele secretarului comitetului de partid îi stăruiau puternic în minte.

„Vezi tu, Marine, munca asta de convingere, de luminare a oamenilor, e o muncă migăloasă, care cere și pricepere dar și multă răbdare. Noi, comunistii, ne străduim să arătăm țăranilor muncitorii drumul cel drept, calea spre fericire și bine, prin fapte, fapte puternice, grăitoare, să-i ajutăm să vadă realitatea, să înțeleagă din ea. Voi, utemiști, știți că cooperativizarea întregii noastre comune s-a făcut pe baza rezultatelor tot mai bune obținute în cei aproape șase ani de întovărire agricolă „7 Noiembrie”. Doar voi ați fost aceia care, alături de comunistii, ați intrat printre primii în întovărire. Ați lămurit apoi tinerii să efectueze de la început toate muncile în comun. Echipele de tineri au fost printre cele mai frumuse, au obținut recolte frumoase: cîte 800 kg porumb și 300 kg grâu în plus la fiecare hectar. Meritele utemiștilor în cooperativizarea comunei noastre sînt frumose și organizația de partid vă felicită pentru asta”.

Ajuns cu gândul aici, Marin Dinu începu să-și amintească despre tot ce făcuseră ei despre activitatea organizației U.T.M. legată de cooperativizarea comunei lor. Iși aminti de vizita organizată cu sprijinul comunistilor, la gospodăria colectivă din Gișlești. Cîteva căruțe încărcate cu tineri au mers cîntînd pînă acolo. La colectivă, tinerii au mers peste tot, au cercetat, au întrebat. Apoi, la întoarcere au discutat cu apărindere despre ceea ce văzuseră, au chibzuit bine, și au hotărît să organizeze și ei muncă pe brigăzi și echipe ca în colectivă. Și-au dat seama nu după mult timp că, într-adevăr, mult mai spornică e munca așa, mai organizată, disciplina și ră-

spunderea față de colectiv e mult mai ridicată.

Pentru a întări convingerea tinerilor despre folosirea muncii în comun, organizația U.T.M. a folosit și alte metode. La sfatul comunistilor, ei au confecționat panouri comparative despre organizarea muncii în întovărire „7 Noiembrie” și într-o altă întovărire mai nouă din comună. Panoul demonstra că munca organizată în comun face ca producțiile întovăririi „7 Noiembrie” să fie superioare celor din întovărire nouă înființată, unde nu se face toate muncile laolaltă.

Apoi Dinu își aduse aminte cit de apreciate au fost programele brigăzii artistice de agitație care erau strins legate de transformarea socialistă a agriculturii și cit de bucurioși au fost tinerii cînd brigada a fost premiata la un concurs pe raion. Și-a adus aminte și de sezațiile plăcute pe care le organizau ei. Aici, cîntau, se înveselau și vorbeau despre noutățile din sat. Într-o astfel de sezațiune au citit din nava „Desfășurarea”, apoi au discutat ce-au înțeles din lectură. Agitatorii utemiști le-au explicat fetele și băieții din sat ce o astfel de „desfășurare” se petrece și la Buturugeni, raionul Domnești, că în fiecare săptămînă se înscriu noi familii cu tot pîmintul, dar că trebuie continuată munca de convingere pentru ca și ceilalți să vină pe drumul acesta. Discuțiile individuale, vizitele, călăciile, toate acestea au făcut ca încă cu un an în urmă, toți tinerii să fie înscrisi în întovărire din comună. Organizația de partid i-a felicitat atunci pe utemiști, i-a îndemnat să folosească și pe mai departe asemenea forme tinerești, atractive. Zi de zi, la fiecare acțiune de alf, organizația de partid, secretarul ei, era alături de tineri, îi sprijinea și-i îndruma. Dar organizația de partid i-a ajutat să îndrepte și unele greșeli, i-a ajutat să muncească cu tinerii mai atent, cu mai multă răbdare și tact. Iată, nu mai departe acum, i se arătau lui Dinu că greșise.

Da, tocmai el, secretarul comitetului U.T.M. greșise. El, care și în comitetul de inițiativă pentru crearea gospodăriei colective, se apucase să-i scrie cerea lui Ion Toma. Cine naiba l-a pus? Doar Ion știa destulă carte, putea să facă asta și singur. Acolo, la sezațiune însă,

se pripise. Și-a zis că din moment ce Ion era de acord, putea să-i scrie el, ca să meargă treaba mai repede. I se păru asta un fleac. Acuma, după discuția cu secretarul de partid, lucrurile începură să se limpezească în minte. Lucrase într-adevăr superficial. Nu se gândise că un tînar cînd face un asemenea pas în viața trebuie să chibzuiască bine, să scrie el însuși fiecare cuvînt, din inimă, cu toată convingerea. De ce să lăsă pe urmă vorbe în sat (socrinile de cei care nu văd cu ochii bunii crearea gospodăriei) că Toma Ion nu și-a scris el însuși cererea de intrare în colectivă?

Comunistul Dincă îi spusese acestea cu puțină asprime în glas, dar atent, cu grijă, cu dragostea de a-l ajuta să muncească mai bine. Și Dinu învățase multe din această discuție, dar era totuși frîmțat. Și asta cu atât mai mult cu cit se gîndea că întotdeauna organizația de partid i-a învățat pe utemiști cum să pătrundă în tainele muncii migăloase cu oamenii. La fiecare succes al utemiștilor comunistii contribuiseră cu sfatul, cu exemplul lor.

A doua zi, Marin Dinu se îndreptă îndrumat spre sediul organizației U.T.M. la sediul comitetului U.T.M. în care trebuia să spună cum s-a întîmplat cu cererea lui Toma. Spre surprinderea lui, îl găsi la sediu și pe Gheorghe Dincă. După discuția secretarului de partid a spus:

— Da, băieții, Dinu a greșit. Trebuie să învățați să munciți mai atent cu oamenii.

Apoi, omul acesta cu chip luminos, se apropie de Dinu și, ca în altele dăți, îl bătu prietenește pe umeri și cu vorba lui caldă îi spuse:

— Fii liniștiți, Toma a făcut altă cerere, scrisă cu mîna lui. Mi-a spus că el a făcut asta din convingere și că atunci s-a gîndit numai că tu ai un scris mai frumos. Sînt pînă acum 32 de cereri pentru gospodăria colectivă. Îmi pare bine că printre primii înscrisi sînt și membrii comitetului U.T.M.

Și ochii lui Dincă se umplură de o scîlăpire vie, optimistă, pornea din undeva din adîncul inimii.

NICOLAE BARBU

Utemiștii Cleopatra Negheleanu, Nicolae Auraru, Emilian State și Nicolae Chircă, colectiviști din comuna Budești, regiunea București, muncesc cu multă pasiune pentru a lărgi rîndurile marilor lor familii. Statul comunistului Dumitru Simionescu este foarte prețios pentru munca lor.

Foto: F. PAVEL

Nuntă colectivă

— Și ce zestre zici că-i dai, Pisto-baci? întreabă de-a dreptul Verr Ana, în toul togodnei. Eu îi dau perne, covora, plapomă, 2 hectare de pîmînt. Tu ce zestre îi dai băntului?

Tatăl băntului, Pisto-baci, om cumpănit, gospodar de seamă în sat, a răspuns cu vorba lui domoală, înțeleaptă:

— Eu? Păi eu îi dau o zestre frumoasă și bogată: toată puterea brașelor lui de muncă, hîrnicia lui pe care-o cunosc toți colectivizii, cele aproape trei sute zile muncă pe care le-a făcut. Și zestre asta spero-rea să fie în fiecare an. Francis și-a spus că zestre.

— Fii liniștiți, Toma a făcut altă cerere, scrisă cu mîna lui. Mi-a spus că el a făcut asta din convingere și că atunci s-a gîndit numai că tu ai un scris mai frumos. Sînt pînă acum 32 de cereri pentru gospodăria colectivă. Îmi pare bine că printre primii înscrisi sînt și membrii comitetului U.T.M.

Și ochii lui Dincă se umplură de o scîlăpire vie, optimistă, pornea din undeva din adîncul inimii.

A. I. ZAINESCU

AGITATORUL

Era duminică și oamenii se-adeau la tîlpaș pe podișă. Acolo, în răscrucea din mijlocul satului, niște utemiști puseseră de cu seară a panou mare, vopsit în roșu și desprins în două de o linie albă. De o parte scria ce-a căștigat într-un an de zile mijlocul Ch. R. David în gospodăria lui individuală, iar în cealaltă ce-a luat în colectivă fostul mijloc Ch. Bodea. Diferența era clară: colectivizii câștigase cu 12.000 lei mai mult. Oamenii se-adeau pe podișă, se uitau la panou și discuteau. Făceau socotele. Cifra e cifră, dar ei o luau mai la bani miruși. Tocmai atunci trecu pe lingă ei și Dumitru Samoilă. Cîneva îl strigă:

— La vino, mă Dumitre, și ne limpezesc aici, că tu le cunoști mai bine, ești agitator.

— Sînti bre o leacă, la răspunde Dumitru. Am treabă undeva.

— Și plecă mai departe. Avea într-adevăr o treabă. Trecu pe o uliță dinspre giră și intră în curte la Gh. David, mijlocuș de despre care se vorbea în panou. Îl găsi pe prișă rotind ceva.

— Bre nea Gheorghe, nici duminică nu mai stai? Hai, nu vii pînă la podișă? Te vorbește lumea acolo.

— Care lume?

— Lasă-ți vezi matală. Gheorghe David s-a dus. Cînd au ajuns în dreptul podișei, Dumitru l-a lăsat pe David între oamenii și a pornit-o înainte spre Bodea, colectivizii.

— Ce faci, bre, stai acolo la ora asta cînd oamenii discută despre mata în fața panoului? Hai acolo să te vadă, să ne-ntrebe?

— La adus și el pe acolo. Pe urmă, Dumitru s-a dat de-o parte.

— Ce să vă mai explic eu? i-a întrebat el pe oameni. V-am adus „cazurile aici”. Judecați.

Oamenii i-au întrebat și pe unul și pe altul, i-au răsucit pe toate părțile. Cîneva a scos un creion, iar Dumitru le-a dat carnetul lui să facă și ei socotelele din nou. Numai din cînd în cînd intra și el în vorbă. Faptele se pe panou, pe care cei doi le întăreau cu vorba, grăiau destul.

Seara oamenii au mers la cîmînul cultural. S-a fînt o conferință despre agrotehnică. Oamenii au început să-și spună părerea. Dumitru Samoilă s-a ridicat și el. Lucrurile erau bine spuse în conferință. Așa e, agrotehnică face mîini. Dar unde? Pe pogonul chinat de patru răzoare? Nu, pe ogorul larg al colectivei, de sute de hectare. Dumitru vorbea clar, limpede, puteau înțelege asta și copii.

— Uite ce dă agrotehnică la noi la colectivă: 4000 de kile de porumb boabe la ha. Cit a fost la individuali? Maximum 1500. Faceți socoteala, unde-i tractorul, știința, unde nu e răzător care să te fînă cu legat, se cunoaște. Ce ziceți de asta?

— Intrebarea a mers direct spre sufletul oamenilor. Și mulți s-au ridicat să răspundă, alții s-au întrebă. Discuțiile s-au aprins.

Cînd au plecat oamenii, Stoicescu Alexandru, un mijlocuș de care mai stătuse el de vorbă mai de mult, îl chemă cu el. Avea să-i spună ceva. Oamenii îl chemă întotdeauna pe Dumitru. Știa el întotdeauna să se apropie de sufletul oamenilor, să-i înțeleagă, să le limpezescă gîndurile, nedumeririle. Așa era și acum. S-a dus cu Stoicescu acasă. Avea omul o problemă serioasă, care-l ardea la inimă.

— Mă Dumitre, ce fac cu fata, mă? Băiatu e băiat, dar ea, Lisaveta? Invață-mă cum

INCREDERE

— Petru Vintilă —

Socialismul, care a ridicat în țara noastră o noastă, frumoasă și bogată, atîtea edificii pe care le privești plin de mulțumire și mîndrie, care a făcut să înflorească colturile cele mai îndepărtate, caclurile cele mai necunoscute, a produs o adevărată revoluție în mintea oamenilor. Mă gîndesc, de pildă, la drumul acesta pe care nici un etalon nu-l poate cuprinde, pe care l-a făcut țăranul nostru de la acel îngust și închisat „al meu” la marele și luminosul „al nostru”, care biruje în raioane și regiuni întregi și care se înrădeștează adică, definitiv în mintea oamenilor. Fostii Ion și Moromeți au simțit cu observația lor ascuțită, cu înțelegerea lor seculară că drumul socialismului este cea mai dreaptă cale, au sorbit cu sete din apa vie în învățării înțelepte a partidului.

Un teren fertil și sănătos a găsit învățătura înțeleaptă a partidului în sufletul setos de nou al tinerei generații de la sate. Ochii și mintea lor curățată, au privit larg porțile care li se deschidau spre viitor, și-au hotărît: mergem pe-aci.

Cu multe s-au putea scrie despre frumusețea și robustețea morală a fiicilor și fetelor satelor noastre, care merg neabătute pe drumul cel nou, citi de adinec a intrat în conștiința lor convingerea că numai drumul arătat cu limpezime și înțelegere de către partid e cel bun și adevărat. I Cunosceți de fapte săvîrșite de băieți și fete, fapte pline de curaj, de maturitate care vin să spună cum nu se poate mai convingător adevărul acesta.

Să vă povestesc cîteva.

Într-o comună din raionul Sighișoara trăiește o familie de țărani colectivizii despre care mi s-a povestit odată o întîmplare pe care n-am putut-o uita nici acum. Era prin anul 1951. În sat se desfășura munca pentru crearea gospodăriei colective. În familia aceasta despre care-i vorba, bărbatul și nevasta nici nu voiau s-audă de gospodărie. În schimb, fata lor, o îneca una și bună s-a intrat în colectiv, că acolo va fi mai bine. Într-o duminică s-a organizat o vizită la o gospodărie din raion. Fata spusese de cu seară părinților ei că a doua zi ar veni să meargă și ea în vizita aceea și că bine ar fi să meargă nu numai ea, ci și părinții ei. De aci a pornit o ceartă de dimineață. Părinții au alungat-o de acasă și fata a fugit la o matusă a ei. A doua zi, în grupul de țărani ce s-au urcat în camion, toți îmbrăcați cu de duminică, în haine bune, mare a fost mirarea tuturor s-o vadă pe tînăra noastră îmbrăcată așa cum plecase în grabă de-acasă. După vizita aceea s-au mai organizat și altele, la care, vînzînd că fata îi tot călărește și-l tot cheamă, nebiruit de nîc o amenințare, au luat parte și părinții ei, meargă și ea în vizita aceea și că bine ar fi să meargă nu numai ea, ci și părinții ei. De aci a pornit o ceartă de dimineață. Părinții au alungat-o de acasă și fata a fugit la o matusă a ei. A doua zi, în grupul de țărani ce s-au urcat în camion, toți îmbrăcați cu de duminică, în haine bune, mare a fost mirarea tuturor s-o vadă pe tînăra noastră îmbrăcată așa cum plecase în grabă de-acasă. După vizita aceea s-au mai organizat și altele, la care, vînzînd că fata îi tot călărește și-l tot cheamă, nebiruit de nîc o amenințare, au luat parte și părinții ei, meargă și ea în vizita aceea și că bine ar fi să meargă nu numai ea, ci și părinții ei. De aci a pornit o ceartă de dimineață. Părinții au alungat-o de acasă și fata a fugit la o matusă a ei. A doua zi, în grupul de țărani ce s-au urcat în camion, toți îmbrăcați cu de duminică, în haine bune, mare a fost mirarea tuturor s-o vadă pe tînăra noastră îmbrăcată așa cum plecase în grabă de-acasă. După vizita aceea s-au mai organizat și altele, la care, vînzînd că fata îi tot călărește și-l tot cheamă, nebiruit de nîc o amenințare, au luat parte și părinții ei, meargă și ea în vizita aceea și că bine ar fi să meargă nu numai ea, ci și părinții ei. De aci a pornit o ceartă de dimineață. Părinții au alungat-o de acasă și fata a fugit la o matusă a ei. A doua zi, în grupul de țărani ce s-au urcat în camion, toți îmbrăcați cu de duminică, în haine bune, mare a fost mirarea tuturor s-o vadă pe tînăra noastră îmbrăcată așa cum plecase în grabă de-acasă. După vizita aceea s-au mai organizat și altele, la care, vînzînd că fata îi tot călărește și-l tot cheamă, nebiruit de nîc o amenințare, au luat parte și părinții ei, meargă și ea în vizita aceea și că bine ar fi să meargă nu numai ea, ci și părinții ei. De aci a pornit o ceartă de dimineață. Părinții au alungat-o de acasă și fata a fugit la o matusă a ei. A doua zi, în grupul de țărani ce s-au urcat în camion, toți îmbrăcați cu de duminică, în haine bune, mare a fost mirarea tuturor s-o vadă pe tînăra noastră îmbrăcată așa cum plecase în grabă de-acasă. După vizita aceea s-au mai organizat și altele, la care, vînzînd că fata îi tot călărește și-l tot cheamă, nebiruit de nîc o amenințare, au luat parte și părinții ei, meargă și ea în vizita aceea și că bine ar fi să meargă nu numai ea, ci și părinții ei. De aci a pornit o ceartă de dimineață. Părinții au alungat-o de acasă și fata a fugit la o matusă a ei. A doua zi, în grupul de țărani ce s-au urcat în camion, toți îmbrăcați cu de duminică, în haine bune, mare a fost mirarea tuturor s-o vadă pe tînăra noastră îmbrăcată așa cum plecase în grabă de-acasă. După vizita aceea s-au mai organizat și altele, la care, vînzînd că fata îi tot călărește și-l tot cheamă, nebiruit de nîc o amenințare, au luat parte și părinții ei, meargă și ea în vizita aceea și că bine ar fi să meargă nu numai ea, ci și părinții ei. De aci a pornit o ceartă de dimineață. Părinții au alungat-o de acasă și fata a fugit la o matusă a ei. A doua zi, în grupul de țărani ce s-au urcat în camion, toți îmbrăcați cu de duminică, în haine bune, mare a fost mirarea tuturor s-o vadă pe tînăra noastră îmbrăcată așa cum plecase în grabă de-acasă. După vizita aceea s-au mai organizat și altele, la care, vînzînd că fata îi tot călărește și-l tot cheamă, nebiruit de nîc o amenințare, au luat parte și părinții ei, meargă și ea în vizita aceea și că bine ar fi să meargă nu numai ea, ci și părinții ei. De aci a pornit o ceartă de dimineață. Părinții au alungat-o de acasă și fata a fugit la o matusă a ei. A doua zi, în grupul de țărani ce s-au urcat în camion, toți îmbrăcați cu de duminică, în haine bune, mare a fost mirarea tuturor s-o vadă pe tînăra noastră îmbrăcată așa cum plecase în grabă de-acasă. După vizita aceea s-au mai organizat și altele, la care, vînzînd că fata îi tot călărește și-l tot cheamă, nebiruit de nîc o amenințare, au luat parte și părinții ei, meargă și ea în vizita aceea și că bine ar fi să meargă nu numai ea, ci și părinții ei. De aci a pornit o ceartă de dimineață. Părinții au alungat-o de acasă și fata a fugit la o matusă a ei. A doua zi, în grupul de țărani ce s-au urcat în camion, toți îmbrăcați cu de duminică, în haine bune, mare a fost mirarea tuturor s-o vadă pe tînăra noastră îmbrăcată așa cum plecase în grabă de-acasă. După vizita aceea s-au mai organizat și altele, la care, vînzînd că fata îi tot călărește și-l tot cheamă, nebiruit de nîc o amenințare, au luat parte și părinții ei, meargă și ea în vizita aceea și că bine ar fi să meargă nu numai ea, ci și părinții ei. De aci a pornit o ceartă de dimineață. Părinții au alungat-o de acasă și fata a fugit la o matusă a ei. A doua zi, în grupul de țărani ce s-au urcat în camion, toți îmbrăcați cu de duminică, în haine bune, mare a fost mirarea tuturor s-o vadă pe tînăra noastră îmbrăcată așa cum plecase în grabă de-acasă. După vizita aceea s-au mai organizat și altele, la care, vînzînd că fata îi tot călărește și-l tot cheamă, nebiruit de nîc o amenințare, au luat parte și părinții ei, meargă și ea în vizita aceea și că bine ar fi să meargă nu numai ea, ci și părinții ei. De aci a pornit o ceartă de dimineață. Părinții au alungat-o de acasă și fata a fugit la o matusă a ei. A doua zi, în grupul de țărani ce s-au urcat în camion, toți îmbrăcați cu de duminică, în haine bune, mare a fost mirarea tuturor s-o vadă pe tînăra noastră îmbrăcată așa cum plecase în grabă de-acasă. După vizita aceea s-au mai organizat și altele, la care, vînzînd că fata îi tot călărește și-l tot cheamă, nebiruit de nîc o amenințare, au luat parte și părinții ei, meargă și ea în vizita aceea și că bine ar fi să meargă nu numai ea, ci și părinții ei. De aci a pornit o ceartă de dimineață. Părinții au alungat-o de acasă și fata a fugit la o matusă a ei. A doua zi, în grupul de țărani ce s-au urcat în camion, toți îmbrăcați cu de duminică, în haine bune, mare a fost mirarea tuturor s-o vadă pe tînăra noastră îmbrăcată așa cum plecase în grabă de-acasă. După vizita aceea s-au mai organizat și altele, la care, vînzînd că fata îi tot călărește și-l tot cheamă, nebiruit de nîc o amenințare, au luat parte și părinții ei, meargă și ea în vizita aceea și că bine ar fi să meargă nu numai ea, ci și părinții ei. De aci a pornit o ceartă de dimineață. Părinții au alungat-o de acasă și fata a fugit la o matusă a ei. A doua zi, în grupul de țărani ce s-au urcat în camion, toți îmbrăcați cu de duminică, în haine bune, mare a fost mirarea tuturor s-o vadă pe tînăra noastră îmbrăcată așa cum plecase în grabă de-acasă. După vizita aceea s-au mai organizat și altele, la care, vînzînd că fata îi tot călărește și-l tot cheamă, nebiruit de nîc o amenințare, au luat parte și părinții ei, meargă și ea în vizita aceea și că bine ar fi să meargă nu numai ea, ci și părinții ei. De aci a pornit o ceartă de dimineață. Părinții au alungat-o de acasă și fata a fugit la o matusă a ei. A doua zi, în grupul de țărani ce s-au urcat în camion, toți îmbrăcați cu de duminică, în haine bune, mare a fost mirarea tuturor s-o vadă pe tînăra noastră îmbrăcată așa cum plecase în grabă de-acasă. După vizita aceea s-au mai organizat și altele, la care, vînzînd că fata îi tot călărește și-l tot cheamă, nebiruit de nîc o amenințare, au luat parte și părinții ei, meargă și ea în vizita aceea și că bine ar fi să meargă nu numai ea, ci și părinții ei. De aci a pornit o ceartă de dimineață. Părinții au alungat-o de acasă și fata a fugit la o matusă a ei. A doua zi, în grupul de țărani ce s-au urcat în camion, toți îmbrăcați cu de duminică, în haine bune, mare a fost mirarea tuturor s-o vadă pe tînăra noastră îmbrăcată așa cum plecase în grabă de-acasă. După vizita aceea s-au mai organizat și altele, la care, vînzînd că fata îi tot călărește și-l tot cheamă, nebiruit de nîc o amenințare, au luat parte și părinții ei, meargă și ea în vizita aceea și că bine ar fi să meargă nu numai ea, ci și părinții ei. De aci a pornit o ceartă de dimineață. Părinții au alungat-o de acasă și fata a fugit la o matusă a ei. A doua zi, în grupul de țărani ce s-au urcat în camion, toți îmbrăcați cu de duminică, în haine bune, mare a fost mirarea tuturor s-o vadă pe tînăra noastră îmbrăcată așa cum plecase în grabă de-acasă. După vizita aceea s-au mai organizat și altele, la care, vînzînd că fata îi tot călărește și-l tot cheamă, nebiruit de nîc o amenințare, au luat parte și părinții ei, meargă și ea în vizita aceea și că bine ar fi să meargă nu numai ea, ci și părinții ei. De aci a pornit o ceartă de dimineață. Părinții au alungat-o de acasă și fata a fugit la o matusă a ei. A doua zi, în grupul de țărani ce s-au urcat în camion, toți îmbrăcați cu de duminică, în haine bune, mare a fost mirarea tuturor s-o vadă pe tînăra noastră îmbrăcată așa cum plecase în grabă de-acasă. După vizita aceea s-au mai organizat și altele, la care, vînzînd că fata îi tot călărește și-l tot cheamă, nebiruit de nîc o amenințare, au luat parte și părinții ei, meargă și ea în vizita aceea și că bine ar fi să meargă nu numai ea, ci și părinții ei. De aci a pornit o ceartă de dimineață. Părinții au alungat-o de acasă și fata a fugit la o matusă a ei. A doua zi, în grupul de țărani ce s-au urcat în camion, toți îmbrăcați cu de duminică, în haine bune, mare a fost mirarea tuturor s-o vadă pe tînăra noastră îmbrăcată așa cum plecase în grabă de-acasă. După vizita aceea s-au mai organizat și altele, la care, vînzînd că fata îi tot călărește și-l tot cheamă, nebiruit de nîc o amenințare, au luat parte și părinții ei, meargă și ea în vizita aceea și că bine ar fi să meargă nu numai ea, ci și părinții ei. De aci a pornit o ceartă de dimineață. Părinții au alungat-o de acasă și fata a fugit la o matusă a ei. A doua zi, în grupul de țărani ce s-au urcat în camion, toți îmbrăcați cu de duminică, în haine bune, mare a fost mirarea tuturor s-o vadă pe tînăra noastră îmbrăcată așa cum plecase în grabă de-acasă. După vizita aceea s-au mai organizat și altele, la care, vînzînd că fata îi tot călărește și-l tot cheamă, nebiruit de nîc o amenințare, au luat parte și părinții ei, meargă și ea în vizita aceea și că bine ar fi să meargă nu numai ea, ci și părinții ei. De aci a pornit o ceartă de dimineață. Părinții au alungat-o de acasă și fata a fugit la o matusă a ei. A doua zi, în grupul de țărani ce s-au urcat în camion, toți îmbrăcați cu de duminică, în haine bune, mare a fost mirarea tuturor s-o vadă pe tînăra noastră îmbrăcată așa cum plecase în grabă de-acasă. După vizita aceea s-au mai organizat și altele, la care, vînzînd că fata îi tot călărește și-l tot cheamă, nebiruit de nîc o amenințare, au luat parte și părinții ei, meargă și ea în vizita aceea și că bine ar fi să meargă nu numai ea, ci și părinții ei. De aci a pornit o ceartă de dimineață. Părinții au alungat-o de acasă și fata a fugit la o matusă a ei. A doua zi, în grupul de țărani ce s-au urcat în camion, toți îmbrăcați cu de duminică, în haine bune, mare a fost mirarea tuturor s-o vadă pe tînăra noastră îmbrăcată așa cum plecase în grabă de-acasă. După vizita aceea s-au mai organizat și altele, la care, vînzînd că fata îi tot călărește și-l tot cheamă, nebiruit de nîc o amenințare, au luat parte și părinții ei, meargă și ea în vizita aceea și că bine ar fi să meargă nu numai ea, ci și părinții ei. De aci a pornit o ceartă de dimineață. Părinții au alungat-o de acasă și fata a fugit la o matusă a ei. A doua zi, în grupul de țărani ce s-au urcat în camion, toți îmbrăcați cu de duminică, în haine bune, mare a fost mirarea tuturor s-o vadă pe tînăra noastră îmbrăcată așa cum plecase în grabă de-acasă. După vizita aceea s-au mai organizat și altele, la care, vînzînd că fata îi tot călărește și-l tot cheamă, nebiruit de nîc o amenințare, au luat parte și părinții ei, meargă și ea în vizita aceea și că bine ar fi să meargă nu numai ea, ci și părinții ei. De aci a pornit o ceartă de dimineață. Părinții au alungat-o de acasă și fata a fugit la o matusă a ei. A doua zi, în grupul de țărani ce s-au urcat în camion, toți îmbrăcați cu de duminică, în haine bune, mare a fost mirarea tuturor s-o vadă pe tînăra noastră îmbrăcată așa cum plecase în grabă de-acasă. După vizita aceea s-au mai organizat și altele, la care, vînzînd că fata îi tot călărește și-l tot cheamă, nebiruit de nîc o amenințare, au luat parte și părinții ei, meargă și ea în vizita aceea și că bine ar fi să meargă nu numai ea, ci și părinții ei. De aci a pornit o ceartă de dimineață. Părinții au alungat-o de acasă și fata a fugit la o matusă a ei. A doua zi, în grupul de țărani ce s-au urcat în camion, toți îmbrăcați cu de duminică, în haine bune, mare a fost mirarea tuturor s-o vadă pe tînăra noastră îmbrăcată așa cum plecase în grabă de-acasă. După vizita aceea s-au mai organizat și altele, la care, vînzînd că fata îi tot călărește și-l tot cheamă, nebiruit de nîc o amenințare, au luat parte și părinții ei, meargă și ea în vizita aceea și că bine ar fi să meargă nu numai ea, ci și părinții ei. De aci a pornit o ceartă de dimineață. Părinții au alungat-o de acasă și fata a fugit la o matusă a ei. A doua zi, în grupul de țărani ce s-au urcat în camion, toți îmbrăcați cu de duminică, în haine bune, mare a fost mirarea tuturor s-o vadă pe tînăra noastră îmbrăcată așa cum plecase în grabă de-acasă. După vizita aceea s-au mai organizat și altele, la care, vînzînd că fata îi tot călărește și-l tot cheamă, nebiruit de nîc o amenințare, au luat parte și părinții ei, meargă și ea în vizita aceea și că bine ar fi să meargă nu numai ea, ci și părinții ei. De aci a pornit o ceartă de dimineață. Părinții au alungat-o de acasă și fata a fugit la o matusă a ei. A doua zi, în grupul de țărani ce s-au urcat în camion, toți îmbrăcați cu de duminică, în haine bune, mare a fost mirarea tuturor s-o vadă pe tînăra noastră îmbrăcată așa cum plecase în grabă de-acasă. După vizita aceea s-au mai organizat și altele, la care, vînzînd că fata îi tot călărește și-l tot cheamă, nebiruit de nîc o amenințare, au luat parte și părinții ei, meargă și ea în vizita aceea și că bine ar fi să meargă nu numai ea, ci și părinții ei. De aci a pornit o ceartă de dimineață. Părinții au alungat-o de acasă și fata a fugit la o matusă a ei. A doua zi, în grupul de țărani ce s-au urcat în camion, toți îmbrăcați cu de duminică, în haine bune, mare a fost mirarea tuturor s-o vadă pe tînăra noastră îmbrăcată așa cum plecase în grabă de-acasă. După vizita aceea s-au mai organizat și altele, la care, vînzînd că fata îi tot călărește și-l tot cheamă, nebiruit de nîc o amenințare, au luat parte și părinții ei, meargă și ea în vizita aceea și că bine ar fi să meargă nu numai ea, ci și părinții ei. De aci a pornit o ceartă de dimineață. Părinții au alungat-o de acasă și fata a fugit la o matusă a ei. A doua zi, în grupul de țărani ce s-au urcat în camion, toți îmbrăcați cu de duminică, în haine bune, mare a fost mirarea tuturor s-o vadă pe tînăra noastră îmbrăcată așa cum plecase în grabă de-acasă. După vizita aceea s-au mai organizat și altele, la care, vînzînd că fata îi tot călărește și-l tot cheamă, nebiruit de nîc o amenințare, au luat parte și părinții ei, meargă și ea în vizita aceea și că bine ar fi să meargă nu numai ea, ci și părinții ei. De aci a pornit o ceartă de dimineață. Părinții au alungat-o de acasă și fata a fugit la o matusă a ei. A doua zi, în grupul de țărani ce s-au urcat în camion, toți îmbrăcați cu de duminică, în haine bune, mare a fost mirarea tuturor s-o vadă pe tînăra noastră îmbrăcată așa cum plecase în grabă de-acasă. După vizita aceea s-au mai organizat și altele, la care, vînzînd că fata îi tot călărește și-l tot cheamă, nebiruit de nîc o amenințare, au luat parte și părinții ei, meargă și ea în vizita aceea și că bine ar fi să meargă nu numai ea, ci și părinții ei. De aci a pornit o ceartă de dimineață. Părinții au alungat-o de acasă și fata a fugit la o matusă a ei. A doua zi, în grupul de țărani ce s-au urcat în camion, toți îmbrăcați cu de duminică, în haine bune, mare a fost mirarea tuturor s-o vadă pe tînăra noastră îmbrăcată așa cum plecase în grabă de-acasă. După vizita aceea s-au mai organizat și altele, la care, vînzînd că fata îi tot călărește și-l tot cheamă, nebiruit de nîc o amenințare, au luat parte și părinții ei, meargă și ea în vizita aceea și că bine ar fi să meargă nu numai ea, ci și părinții ei. De aci a pornit o

În spiritul tratativelor

Parcurgi telegamele ce vin de peste hotare și încerci un sentiment de optimism remarcând că în capitalele apusene, ca de altfel pretutindeni în lume, cuvintele rostite de N. S. Hrușciov de la tribuna Sovietului Suprem al U.R.S.S. au fost întâmpinate cu o notă evidentă de satisfacție. Este semnificativ că de astă dată nu s-au mai făcut auzite — în măsura în care ne obișnuisem într-un trecut destul de apropiat — încercările de a califica drept „propagandă” poziția expusă de conducătorul marelui stat sovietic. „France Presse” sintetizează ecourile înregistrate într-o formă care desigur este lapidară și se pare concludentă: „Șeful guvernului sovietic a confirmat într-adevăr dorința sa de a-și aduce contribuția pentru o adevărată destindere internațională. Toate declarațiile sale au fost în general bine primite în capitalele occidentale, inclusiv Parisul și Bonnul...”

Problema relațiilor între Est și Vest s-a impus pe primul plan al vieții internaționale. Conferința la cel mai înalt nivel a depășit cadrul unui simplu dezbateri și a intrat în faza preparativelor directe. Astăzi există certitudine în privința convocării reuniunii la cel mai înalt nivel. Mai există însă semne de întrebare: data acestei întâlniri urmează de abia a fi stabilită. Desigur, nu este o simplă problemă de procedură. Fixarea datei este legată de o serie de considerații mai ample ce afectează un timp lung de probleme internaționale. N. S. Hrușciov a subliniat pe bună dreptate că cu cât va avea loc mai curând conferința șefilor de guverne cu atât va fi mai bine pentru cauza păcii. „France Presse” arată însă că, din ce privește data și ordinea de zi a conferinței la nivel înalt cu U.R.S.S. nu există încă o unanimitate între aliații (occidentali — n.r.), deoarece Marea Britanie dorește ca ea să aibă loc cit mai curând posibil și să nu fie decît o primă etapă a unei lungi serii de confruntări Est-Vest, în timp ce Franța preferă s-o amâne pînă în primăvara...

Răsunetul în presa occidentală a raportului lui N. S. Hrușciov

Reuniunea conducătorilor occidentali pe care Parisul o va găzdui cu începere de la 19 decembrie va trebui să clarifice poziția occidentală în privința conferinței la cel mai înalt nivel. Opinia publică mondială socotește raportul lui N. S. Hrușciov drept un document ce sădăște optimism, un document caracteristic politicii de pace a U.R.S.S. Pe bună dreptate însă oamenii simpli de pretutindeni își exprimă cerința de a se pune capăt în Occident tuturor acelor manifestări ce mai poartă amprenta „războiului rece”. Ziarul japonez „Asahi” subliniind că raportul lui N. S. Hrușciov este străbătut de spiritul tratativelor, saluta poziția Uniunii Sovietice și cerea punerii Uniunii Sovietice la o abținere de a obține rezolvarea problemelor ale prezentului prin tratative și înțelegere. O asemenea punct de vedere este pe deplin justificat și concordă cu gândurile a sute de milioane de oameni ce trăiesc pe toate continentele. Lucrul acesta nu trebuie uitat în cabinetele diplomatice ale capitalelor occidentale.

EUGENIU OBREA

Dineul oferit de ambasadorul R. P. Romine la Atena în cinstea acad. Atanase Joja

ATENA 3 (Agerpres). — Ambasadorul R. P. Romine la Atena, Ion Drincescu, a oferit un dineu în cinstea acad. Atanase Joja, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul învățămîntului și Culturii.

La dineu au participat: E. Averoff, ministrul Afacerilor Externe al Greciei; G. Voghlatzis, ministrul Educației Naționale și al Culeților; P. Sketeris, subsecretar de stat al Ministerului

Afacilor Externe și Himarios, director în Ministerul Afacerilor Externe; S. Boufidis, directorul Protocolului din Ministerul Afacerilor Externe; acad. Spiros Melas, președintele Academiei de Științe din Atena.

La dineu au luat parte de asemenea șefii unor misiuni diplomatice acreditați la Atena. Dineul a decurs într-o atmosferă cordială.

De curînd 30.000 de țărani francezi din provincia Bretagne au baricadat șoselele în semn de protest împotriva politicii guvernului în legătură cu stabilirea unor prețuri extrem de scăzute la achizițiile produselor agricole, în timp ce produsele industriale au prețuri nemoimpenabile de ridicate.

De peste hotare

În Comitetul Politic al O. N. U.

Majoritatea covârșitoare a delegațiilor au sprijinit necondiționat propunerile sovietice privind dezarmarea generală și totală

NEW YORK 3 (Agerpres). — În seara zilei de 2 noiembrie Comitetul Politic al O.N.U. a încheiat discutarea primului și celui mai important punct de pe ordinea de zi — propunerile guvernului U.R.S.S. cu privire la dezarmarea generală și totală — și a aprobat în unanimitate proiectul comun de rezoluție al U.R.S.S. și S.U.A.

În cursul celor trei săptămîni cît a durat discutarea acestei probleme, în comitet au luat cuvîntul reprezentanții a peste 60 de țări. Majoritatea covârșitoare au sprijinit necondiționat ideea dezarmării generale și totale, formulată de N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. în cuvîntarea rostită la O.N.U. la 18 septembrie a.c.

Ultimei au luat cuvîntul discuții reprezentanții Indiei și Uniunii Sovietice.

Sprijinind propunerile sovietice cu privire la dezarmarea generală și totală, Krishna Menon, șeful delegației indiene, a declarat că drumul spre pace nu trece printr-o reglementare echilibrată a înarmărilor, ci prin distrugerea armelor.

În această ordine de idei delegatul Indiei și-a exprimat dezamăgirea în legătură cu planul englez de dezarmare și cu propunerea Franței de a se interzice în prima etapă a dezarmării, mijloacele de transport al armelor atomice.

V. V. Kuznețov, prim-locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., șeful delegației sovietice care a luat apoi cuvîntul, a făcut bilanțul discuției. El a arătat că, după cum a reieșit din dezbateri, sînt întrun-

te toate condițiile necesare înfăptuirii unei dezarmări generale și totale.

Ocupîndu-se de reacția participanților la discuție la propunerea sovietică cu privire la dezarmarea generală și totală, V. V. Kuznețov a subliniat că ea a fost apreciată pozitiv de majoritatea delegațiilor.

Delegația sovietică, a spus V. V. Kuznețov, relevă cu satisfacție colaborarea concretă care s-a constatat între delegațiile Uniunii Sovietice și S.U.A. în elaborarea acestui proiect de rezoluție.

Prezicînd înfăptuirea programului de dezarmare generală și totală, a arătat V. V. Kuznețov în continuare, guvernul sovietic nu se situează pe poziția „totul ori nimic”, poziție pe care unii caută să i-o atribuie.

Noi am declarat în repetate rânduri că dacă, dată fiind poziția puterilor occidentale, se va dovedi imposibil să se ajungă la un acord cu privire la dezarmarea generală și totală, Uniunea Sovietică este dispusă să se înțeleagă asupra unei se-

rii de măsuri parțiale în domeniul dezarmării.

Cheazăia cea mai sigură împotriva izbucnirii unui război, a spus delegatul sovietic, o constituie însă dezarmarea generală și totală, adică distrugerea tuturor mijloacelor materiale de purtare a războiului.

După ce a subliniat încheierea existenței înțelegerii de principiu asupra chestiunii esențiale — acceptarea ideii „dezarmării generale și totale, lucru dovedit de rezoluția adoptată în unanimitate, V. V. Kuznețov și-a exprimat speranța că propunerile sovietice vor sta la baza activității Comitetului celor zece state, care urmează să treacă într-un timp scurt la elaborarea unui acord internațional corespunzător asupra dezarmării.

Apoi comitetul a aprobat în unanimitate, fără să o pună la vot, rezoluția U.R.S.S. și S.U.A. cu privire la dezarmarea generală și totală, la care delegațiile tuturor țărilor membre ale O.N.U. s-au alăturat acum cîteva zile în calitate de coautori.

O nouă propunere sovietică la conferința privind încetarea experiențelor cu arma nucleară

GENEVA 3 (Agerpres). — TASS transmite: La 3 noiembrie a avut loc sesiunea ordinară a conferinței celor trei puteri cu privire la încetarea experiențelor cu arma nucleară.

Delegația Uniunii Sovietice a propus convocarea pe la jumătatea lunii noiembrie a.c. a unui

grup de lucru al experților U.R.S.S., S.U.A. și Angliei în vederea examinării problemei criteriilor tehnice care trebuie să stea la baza inspecțiilor efectuate pe teren în limitele celorlor stabilite de comun acord. În activitatea sa acest grup de experți ar putea examina datele tehnice și științifice în legătură cu problema elaborării acestor criterii.

Delegația sovietică a explicat că printre aceste date tehnice pot fi examinate și așa-numitele date seismice noi obținute de S.U.A. în urma exploziilor subterane efectuate în toamna anului 1958. Delegația Uniunii Sovietice a propus ca experții să-și încheie lucrările în termen de 2-3 săptămîni.

În cercurile zărilor locale se subliniază marea însemnătate a acestei propuneri a delegației sovietice care îngrădește evitarea impasului care amenință conferința din cauza poziției adoptate de delegația S.U.A.

Provoacă îndoieli îngrijorătoare în legatură cu soarta conferinței faptul că după reluarea tratativelor, adică de la 27 octombrie delegația S.U.A. a început să insiste tot mai mult asupra examinării așa-numitelor noi date seismice americane eschivîndu-se totală de a examina problema cotelor de inspecție. Totodată, delegația americană nu s-a abținut de a amenința cu crearea unui impas la tratative.

Dădătorii
Desen de M. ABRAMOV (din ziarul „Pravda”)

Pe harta lumii

PANAMA

În primele decenii ale secolului nostru a avut o largă circulație expresia „o panamă”, prin care se înțelegea o sumă de eroașeri dintre cele mai mîndre. Imprejurările în care s-a născut expresia sînt cunoscute. Este vorba de faimoasele afaceri ale imperialismului francez puse la cale de construirea canalului Panama. O societate franceză (care construise canalul de Suez) îmbătăită de perspectivele unor noi profituri fabuloase, începuse construirea canalului Panama. Scopul participării acționarilor la această construcție nefiind altul decît încașarea prin speculații de huză a unor profituri cît mai mari, face ca această societate să dea faliment într-un timp scurt (1888). O a doua societate franceză a canalului Panama a fost înființată în 1894.

Imperialiștii americani n-aveau însă de fel somni liniștiți, alta vreme cîți corbi de pradă își umpleau buzunarele cu aur de pe urma verzeii afaceri a canalului. De altfel, S.U.A. obținuseră încă de la jumătatea secolului trecut, de la guvernul Republicii Noua Granadă (din care făcea parte pe atunci statul Panama) dreptul de tranzit fără vama prin istmul Panama. În urma unor negocieri de tot felul, în 1902, capitaliștii francezi vind Statelor Unite dreptul de a construi canalul.

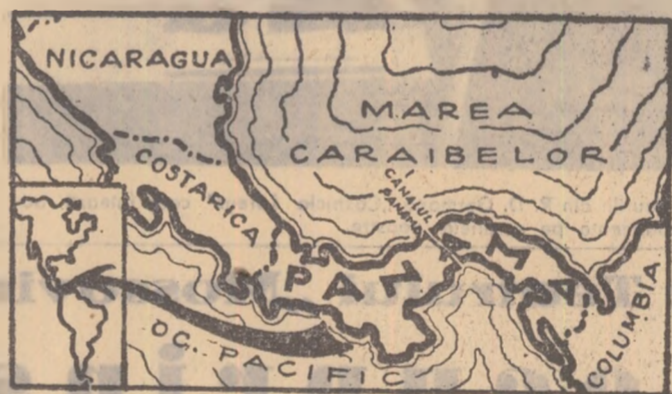
Dar panamezii? Care era poziția lor? Pe atunci (1902) actualul stat Panama făcea parte din Columbia. Câmpîrind acțiunile fostei societăți franceze a canalului, imperialismul american a impus guvernului Columbiei încheierea unui tratat încheiat. Totuși sub presiunea maselor, parlamentul Columbiei refuză ratificarea lui. Acest lucru nu i-a stăvilit însă pe businessmanii. Cu obștință lor lipsă de scrupule au organizat o lovitură de stat denunțată de ei, care-

voluție”, în urma căreia s-a ajuns la desprinderea statului Panama de Columbia ca stat „independent”. De atunci a început pentru poporul panamez asuprirea crăcătoare, de natură tipic colonială, sub care se află și în prezent. Conducătorii statului „independent” Panama, comandat de Washington și tratat cu sprijinul bănețelor trupelor americane au acceptat condițiile înrobitoare im-

Statul Panama este situat în istmul ce accezi nume, între Oceanul Pacific și Atlantic, și face parte din America Centrală. Panama se mărginește la est cu Columbia, la vest cu Costa-Rica, la nord cu Marea Caraibelor, iar la sud cu Oceanul Pacific. Are o suprafață de 82.250 de km² și o populație de circa 864.000 de locuitori. Capitala țării este orașul Panama cu circa 130.000 de locuitori.

puse de bancherii nord-americani. În aceste condiții a fost construit canalul Panama. Construirea lui a costat peste 50.000 de vieți omenești. În safecurile trustmarilor americani sau strîns însă grămezi de aur. Pe traseul canalului Panama s-au strîns printre copaci, printre pietre și unelte de săpat, grămezi de oase, ale muncitorilor secerați de malarie, frîguri galbene și muncă istovitoare. Iată prețul grămezilor de aur.

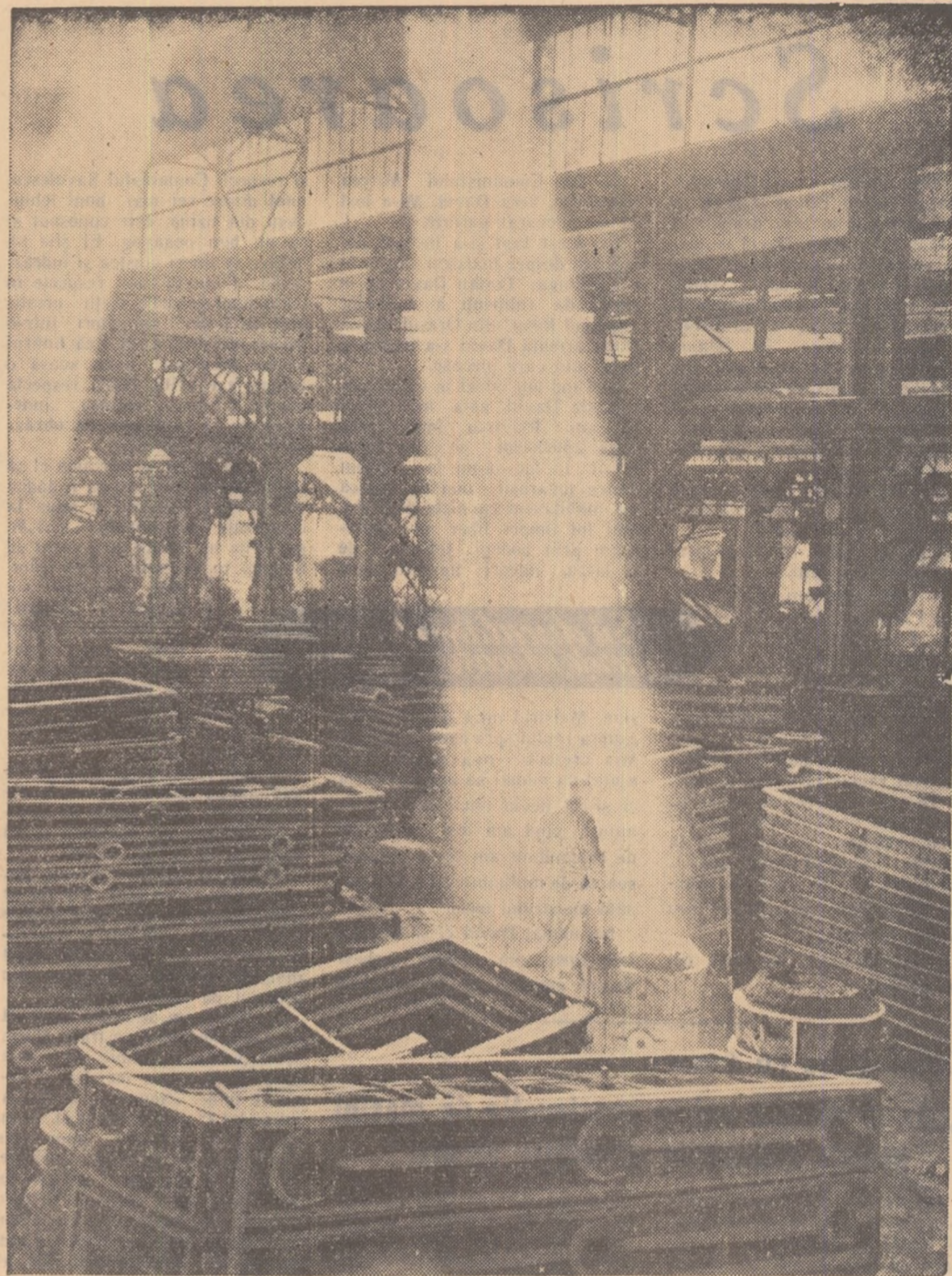
De atunci și pînă astăzi oligarhia conducătoare din Panama și stăpîniții americani (care stăruie de zona canalului stăpînesc și controlează prin trusturile „United Fruit Company” și „Sinclair Fruit Company”) o mare parte din agricultura și industria țării au continuat să stoarcă dolari peste dolari din

truda oamenilor muncii din Panama. De atunci și pînă astăzi poporul panamez a dat tribut greu stăpînirii americane și servitorilor doctii autohtoni ai acestora. Poporul panamez aro parte numai de mizerie, foamete, foamete. Această situație a dus la faptul că în prezent mortalitatea infantilă este de 98,7 la mie, iar natalitatea a scăzut în comparație cu 1936-1938 cu 10 la mie. Corespondenții din Panama al ziarului „New-York-Post” scria într-un articol recent: „Somajul (în Panama n.n.) a atîns proporții fără precedent, iar indignarea împotriva oligarhiei și împotriva intereselor comerciale americane a crescut simțitor”.

De mai bine de o jumătate de secol de dominație străină poporul panamez este jefuit fără milă. Dar, în această perioadă poporul panamez a acumulat o însemnată experiență. În 1925 ia ființă Partidul Comunist din Panama (care din 1942 poartă denumirea de Partidul Popular), mobilizînd masele la luptă pentru democrație și independență națională. Federația sindicală a oamenilor muncii din Panama sprijină lupta forțelor progresiste pentru apărarea intereselor naționale. În 1950 cererile de drepturi au pus aceste cerințe zăvăli în afara legii. Departele a fi stăvilit, avîntul maselor populare dornice de libertate a continuat să se manifeste și mai hotărît.

Recentele evenimente care au avut loc în Panama City (capu-

Una din mindiile Industriilor din R. Cehoslovacă este și Uzina de la Zdar din regiunea Jihlava-Moravia. Aci se produc piese mari care cîntăresc, unele, pînă la 15 tone.
Foto: C.T.K.-Praga

Prima uzină de tractoare din R. P. Chineză

LOIAN 3 (Agerpres). — TASS transmite: La 1 noiembrie la Loian, provincia Henan, a fost pusă în funcțiune prima uzină de tractoare din China care este una din cele 156 de mari obiective industriale ce se construiesc în Republica Populară Chineză cu ajutorul Uniunii Sovietice.

Uzina de tractoare din Loian a fost construită în numai patru ani și este o mare întreprindere care va produce anual 15.000 de tractoare cu genile marci „Dunfan Hun” („Se împururează Orientul”).

La construirea primei uzine de tractoare a R.P. Chineze au luat parte peste 130 de întreprinderi industriale din China.

În construirea uzinei de tractoare din Loian s-a ținut seama de ultimele realizări ale tehnicii mondiale. La această uzină a fost introdus tot ce există mai nou și mai bun la uzinele de tractoare din U.R.S.S. Cele 222 linii în lanț ale acestui gigant industrial asigură un înalt nivel de mecanizare a întregului proces de producție.

Costul vieții în Franța crește continuu

„Continuă creșterea de prețuri în Franța pune probleme din cele mai serioase în fața autorităților” — scrie revista franceză „FRANCE OBSERVATEUR” într-un articol în care subliniază că valoarea continuă de creștere a costului vieții constituie o serioasă amenințare pentru stabilitatea noii monede, „francul greu”. Pe lângă ridicarea constantă a prețurilor produselor alimentare, arată săptămînalul, trebuie semnalată creșterea prețurilor semnalată creșterea prețurilor industriale care a început încă de la sfîrșitul anului trecut, îndată după devalorizarea francului prin care guvernul a căutat să combată inflația.

Paris peste 15.000 de funcționari au manifestat în fața Ministerului de Finanțe. Trebuie semnalată ca un semn important reușita grevei salariaților care trec la acțiuni revendicative tot mai precise pentru a-și apăra puterea de cumpărare. În ultima vreme au avut loc o serie de manifestații și greve care au afirmat hotărîrea muncitorilor și funcționarilor de a-și afirma drepturile. „Manifestațiile organizate zilele trecute de către funcționarii francezi, scrie „France Observateur”, au cunoscut un succes important. Numai la Paris peste 15.000 de funcționari au manifestat în fața Ministerului de Finanțe. Trebuie semnalată ca un semn important reușita grevei salariaților care

Tinînd seama de aceste urcări de prețuri, arată „France Observateur”, „scăderea puterii de cumpărare a salariilor continuă. Salariile au rămas acum cu 10 la sută din valoarea lor în urma prețurilor”.

În cercurile guvernamentale se urmărește cu neliniște, ara-

la uzinele de gaz și electriceitate. În majoritatea cazurilor, asemenea acțiuni s-au deslășurat sub semnul unității de acțiune, oamenii uniți răspundînd la apelurile lansate de toate principalele centre sindicale — C.G.T., C.F.T.C., F.O. și „Confederația Generală a cadrelor”.

Numeroase greve în Anglia

LONDRA 3 (Agerpres). — De nouă zile se află în grevă personalul ce deservete vagoanele-restauranț. La grevă, care a cuprins toate liniile rețelei de căi ferate engleze, participă peste 2.000 de persoane. La 2 noiembrie la Londra a avut loc o demonstrație în un miting al greviștilor la care aceștia au hotărît să continue lupta.

De 21 de zile sînt în grevă peste 2.000 de taximetriști de autobuse și vatmani de tramvaie din orașul Sheffield. Greviștii luptă împotriva înrăutățirii condițiilor de muncă.

Cei 600 de muncitori cons-

Pe scurt

NEW YORK. — La 3 noiembrie Adunarea Generală a O.N.U. a reieșit votul, întrerupt la 19 octombrie, pentru desemnarea unui al treilea membru nepermanent al Consiliului de Securitate. Pentru acest loc candidații Polonia și Turcia. La al 37-lea tur de scrutin Turcia a întrunit 42 de voturi și Polonia 38. Instrucțiunile de data aceasta nu a fost intrucă în majoritatea necesară de două treimi din numărul voturilor. Adunarea Generală a hotărît amînarea votului pentru alte două săptămîni, la 17 noiembrie.

EREVAN. — La 2 noiembrie a luat sfîrșit la Erevan turneul întreprins de David Ohanesian, sol-correspondent al agenției TASS, la Teatrul de Operă și Balet din București.

Regizorul principal al Teatrului de Operă al R.S.S. Armene, Armen Gulakian, a declarat unul corespondent al agenției TASS: „David Ohanesian este unul din cîntăreșii contemporani talentați. El posedă o voce puternică de bariton dramatic și un timbru plăcut. Vocea sa de mare întindere îi permite să interpreteze nu numai roluri de bariton, ci și roluri de bas. Noi am auzit în David Ohanesian nu numai un cîntăreț talentat, dar și un minunat actor.”

SOFIA. — La 3 noiembrie a încheiat lucrările la Sofia sesiunea Adunării Naționale a R.P. Bulgariei. În cadrul sesiunii din 3 noiembrie, deputații au discutat și au dezbătut comunicatul ministrului Afacerilor Externe al R.P. Bulgaria, Karlo Lukanov, cu privire la vizita în S.U.A. a președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, și cu privire la convorbirile sale cu președintele S.U.A., Eisenhower. Deputații au adoptat în unanimitate o declarație de răspuns la apelul Sovietului Suprem al U.R.S.S. adresat parlamentelor tuturor țărilor lumii.

LONDRA. — În cadrul dezbaterilor care au avut loc la 2 noiembrie în Camera Comunelor, opoziția laburistă a introdus un amendament în legătură cu mesajul de răspuns al guvernului la mesajul tronului. În amendament se exprimă regretul că mesajul tronului nu conținea propuneri cu privire la anularea situației excepționale din Nyasaland și la eliberarea deținuturilor politice.

Amendamentul opoziției a fost respins cu 334 voturi contra 251.

STOCKHOLM. — Recent, editura „Raben și Sjogren” a publicat traducerea în limba suedeză a romanului „Baltagul” de Mihail Sadoveanu.

Traducerea și prezentarea romanului sînt semnale de îngereț Granlund.

VIENTIANE. — La 2 noiembrie Ministerul de Justiție al Laosului a anunțat că procesul intențat prințului Sulfanouvong și altor șapte lideri ai Partidului Neo Lao Hak Sat, care fusese fixat pentru 2 noiembrie, a fost amînat cu încă 2-4 săptămîni.

NEW YORK. — Un avion militar american cu reacție de tip „Starfighter F-104” s-a prăbușit deasupra unei case în apropiere de Dayton, statul Ohio. Doi copii au fost ucși și mama lor rănită.

ION D. GOIA